

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24Csp/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207054
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6416207054.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: Ž. G., J.. XX.XX.XXXX, N. XXXX/X, XXX XX G. Š., o zaplatenie 751,94 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 628,88 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 628,88 EUR od 06.10.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 67,2 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 01.08.2016 doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.08.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 751,94 EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 1T/138/2014 zo dňa 13.06.2014 uznaný za vinného tým, že dňa 27.02.2013 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o pôžičke ev. č. 20390522, na základe, ktorej mu žalobca poskytol pôžičku na kúpu tovaru špecifikovaného v zmluve, pričom pri podpise zmluvy uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a dohodnuté splátky nezaplatil. Za to bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň bol žalobca s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných pätnástich mesačných splátkach v sume 61,16 EUR, z ktorej do dnešného dňa uhradil necelú jednu splátku. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca ho listom zo dňa 26.06.2013 - predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Žalobca si preto v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu škody spolu vo výške 751,94 EUR s príslušenstvom, keďže svojím úmyselným trestným konaním spôsobil žalobcovi škodu v takejto výške. Táto škoda pozostáva zo skutočnej škody - neuhradené splátky.

3. Súd žalovaného uznesením č.k. 24Csp/33/2016-17 zo dňa 07.09.2016 vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadril, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

4. Podľa § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Keďže na prejednanie veci nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.11.2016.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa so žalobou podanou dňa 02.08.2016, Plnou mocou právneho zástupcu žalobcu zo dňa 02.01.2013, Zmluvou o pôžičke č. 20390522 zo dňa 27.02.2013, Prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.06.2013, trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/138/2014-430 zo dňa 13.06.2014, odpoveďou na lustráciu v Registri obyvateľov žalovaného, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný, ako klient, uzatvoril so žalobcom dňa 27.02.2013 Zmluvu o pôžičke ev. č. 20390522. Predmetom financovania pôžičky bol tovar: televízoru Sencor alt 39, práčka - amica aws, drobné spotrebiče - sencor sdv. Kúpna cena činila 768,00 EUR, akontácia bola dohodnutá 99,12 EUR, pôžička (finančné plnenie) činila 668,88 EUR, splátka bola dohodnutá vo výške 61,16 EUR, počet splátok 15. Ročná úroková sadzba predstavovala 56,96%, priemerná hodnota RPMN činila: 56,96 % a RPMN činila: 47,29 %, celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 222,72 EUR, termín konečnej splatnosti bol 5/2014. Keďže žalovaný žalobcovi neuhradil ani jednu splátku, žalobca ho predžalobnou upomienkou zo dňa 26.06.2013 vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 263,00 EUR a to najneskôr do 10 dní do troch dní od doručenia tejto upomienky. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T 138/2014-430 zo dňa 13.06.2014 bolo žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 v spojitosti s § 221 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú, za čo ho súd odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, s tým že súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť žalobcu odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Toto súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť voči žalovanému dňa 03.07.2014. Žalovaný uskutočnil čiastočné úhrady dlžnej sumy v celkovej výške 40,00 EUR a to úhradami zo dňa 20.01.2014, 18.03.2014, 20.05.2014 a 18.06.2014 každou vo výške 10,00 EUR.

8. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v deň uzatvorenia Zmluvy o pôžičke č. 20390522 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov

a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o pôžičke ev. č. 20390522. Z obsahu zmluvy vyplýva, že pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Podľa obsahu Zmluvy o pôžičke ev. č. 20390522 sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou, je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a Zmluvu o pôžičke ev. č. 20390522 je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Z uvedeného dôvodu zákon č. 129/2010 Z.z. stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré patrí aj údaj o termínoch splatnosti splátok. Je potrebné informovať spotrebiteľa o podmienkach upravujúcich splácanie úveru. Účelom zavedenia tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje zmluvné povinnosti. V predmetnej zmluve sa uvádza iba počet a výška jednotlivých splátok, absentuje v nej údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom k tomu že Zmluva o pôžičke ev. č. 20390522 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) toho istého zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov, žalovaný mohol nezaplatením ani jednej celej splátky spôsobiť žalobcovi škodu len vo výške poskytnutého mu finančného plnenia zo strany žalobcu, t.j. vo výške 668,88 EUR. Od uvedenej sumy je potrebné ešte odpočítať žalovaný uskutočnené čiastočné úhrady dlžnej sumy zo dňa 20.01.2014, 18.03.2014, 20.05.2014 a 18.06.2014 v celkovej výške 40,00 EUR, t.j. žalobcovi bola spôsobená škoda v celkovej výške 628,88 EUR (668,88 EUR - 40,00 EUR)

10. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosť.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

11. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke ev. č. 20390522 uviedol žalobcu do omylu ohľadne výšky jeho príjmu tým, že mu predložil nepravdivé potvrdenia o príjme, pričom vedel že nebude schopný uhrádzať dohodnuté splátky úveru. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T 138/2014-430 zo dňa 13.06.2014 právoplatným a vykonateľným voči žalovanému dňa 03.07.2014 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu, prostredníctvom ktorého na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú. Právnym dôsledkom právneho úkonu urobeného v omyle je relatívna neplatnosť právneho úkonu. Relatívne neplatný právny úkon vyvoláva všetky účinky ako platný právny úkon, avšak tieto účinky pôsobia len do okamihu dovolania sa právnej skutočnosti opodstatňujúcej záver o relatívnej neplatnosti. Právny úkon je teda podmienene platný. Žalobca sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu v trojročnej premlčacej dobe nedovolal v dôsledku čoho nastala jeho definitívna platnosť. Vzhľadom k tomu, že žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke ev. č. 20390522 spáchal úmyselný trestný čin a o jeho vine a treste bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom, zodpovedá za škodu, ktorá žalobcovi vznikla tým, že nesplnil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o pôžičke ev. č. 20390522, ktorú s žalobca uzatvoril v na základe podvodu. Keďže sa takéhoto konania žalovaný dopustil úmyselne, právo žalobcu na náhradu škody sa v danom prípade premlčuje za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pretože si žalobca svoj nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní (t.z.v. adhéznom konaní) a v ňom riadne pokračoval, premlčacia doba počas trestného konania neplynula, a preto má súd za to, že nárok žalobcu na náhradu škody nie je premlčaný. Keďže mal súd v tomto prípade preukázané všetky zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a úmyselné zavinenie žalovaného) rozhodol súd o nároku žalobcu na náhradu škody tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 628,88 EUR. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, treba vychádzať z toho, že žalovaný ako škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Keďže žalobca nepreukázal v tomto súdnom konaní skutočnosť, že požiadal žalovaného o zaplatenie náhrady škody už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Za deň zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe sa nepovažuje deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Žalovanému bola

žaloba doručená dňa 05.10.2016. Dňa 06.10.2016 základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila 0,00%, a preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške vo výške 5,0 % ročne zo sumy 628,88 EUR od 06.10.2016 do zaplattenia.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplattenia sumy 751,94 EUR s príslušenstvom, priznaná mu bola suma 628,88 EUR s príslušenstvom. V konaní mal žalobca úspech v 83,6 %, jeho neúspech predstavuje 16,4 %. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech len vo výške 67,2 % (83,6 % - 16,4 %) a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného

poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).